

**A KÚRIA
mint felülvizsgálati bíróság**

Mfv.III.10.239/2013/7.szám

A Kúria a dr. Szirmai Tamás Ügyvédi Iroda, ügyintéző: dr. Szirmai Tamás ügyvéd által képviselt felperesnek a jogtanácsos által képviselt Pénztári Szakigazgatási Szerve alperes ellen társadalombiztosítási határozat bírósági felülvizsgálata iránt a Budapest Környéki Munkaügyi Bíróságon 9.M.3./0248/2012. szám alatt indított és a Budapest Környéki Munkaügyi Bíróság 2012. december 12-én kelt 9.M.3./0248/2012/13. számú ítéletével befejezett perében a jogerős ítélet ellen a felperes által előterjesztett felülvizsgálati kérelem folytán - tárgyaláson kívül - meghozta a következő

í t é l e t e t

A Kúria a Budapest Környéki Munkaügyi Bíróság 9.M.3./0248/2012/13. számú ítéletét hatályában fenntartja.

Kötelezi a felperest, hogy fizessen meg az alperesnek 15 napon belül 10.000 (tízezer) forint felülvizsgálati eljárási költséget.

A felmerült felülvizsgálati eljárási illetéket a magyar állam viseli.

I n d o k o l á s

A Pénztári Szakigazgatási Szerve 2011. november 11-én kelt határozatával a Zrt.-t mint foglalkoztatót 136.853 forint, S. F. Cs. volt munkavállaló részére pótlólag kiutalt táppénz összeg és

kamatok megfizetésére kötelezte, a közigazgatási és hatósági eljárás és szolgáltatás általános szabályairól szóló 2004. évi CXL. törvény (a továbbiakban: Ket.) 33. § (1), (3) és (5) bekezdéseiben, a 71. § és 72. § (1) bekezdésében, a 88. § (1) bekezdésében, a 94. §-ában írt rendelkezésekre, továbbá a kötelező egészségbiztosítás ellátásairól szóló 1997. évi LXXXIII. törvény (a továbbiakban: Ebtv.) 61. § (7) bekezdésében foglalt rendelkezésekre hivatkozva. Ezen határozatot az Országos Egészségbiztosítási Pénztár a fizetésre kötelezett munkáltató fellebbezése folytán eljárva határozatával helybenhagyta. Utalt arra, hogy a biztosított munkaügyi perében hozott jogerős bírósági ítélet alapulvételével kellett a táppénz pótlását végrehajtania, és ezért a munkáltatói táppénz kifizetőhely a pénztári kötelezésnek megfelelően a kifizetést végrehajtotta és a munkáltatónak e körben helyt kell állnia.

A határozatot a Zrt. keresettel támadta meg a munkaügyi bíróság előtt és annak hatályon kívül helyezését kérte törvénysértésre hivatkozva azzal az indokkal, hogy a közigazgatási szerv nem írhat elő a munkáltató részére a munkavállaló felé munkajogi alapon történő kifizetést, márpedig a betegszabadság kifizetése ebbe a kategóriába tartozik.

Az alperes a kereset elutasítását kérte, fenntartva határozata és a másodfokú határozat ténybeli és jogi indokait.

A Budapest Környéki Munkaügyi Bíróság 9.M.3./0248/2012/13. számú ítéletével a felperes keresetét elutasította és perköltség fizetésére kötelezte. Ítéletének indokolásában a Ket. 50. § (1) bekezdésében és a Pp. 164. §-ában írt rendelkezésekre hivatkozott a bizonyítási eljárást illetően, míg érdemi döntése jogi indokként az Ebtv. 61. § (7) bekezdésében és 81. § (1) bekezdésében írtakra utalt. Arra a megállapításra jutott, hogy a betegszabadság és a táppénz időszakára járó összeg közötti különbözet iránti igényt a munkavállalónak nem a munkáltatóval szemben kell érvényesítenie.

A határozat ellen a felperes élt felülvizsgálati kérelemmel törvénysértésre hivatkozva. Indokként azt adta elő, hogy közte és S. F. Cs. volt munkavállalója közötti munkaügyi per eredményeként merült fel táppénz különbözet kifizetése, mert egy adott időszakban a volt munkavállaló biztosítottat nem táppénz, hanem betegszabadság illette meg. Ez azonban munkajogi követelés, ennek kifizetését az alperes nem írhatta elő a táppénz kifizetőhelyként is működő felperesnek, ez munkajogi igényen alapuló, a munkáltató és a munkavállaló közötti jogviszonyban felmerülő és elszámolandó járandóság. Ezért az alperesi követelésnek nincs jogalapja. Az ítélet sérti a Pp. 221. § (1) bekezdését, mert a döntés indoka nem elégséges, jogszabályi hivatkozást nem tartalmaz és a bizonyítási indítványa elutasítását sem indokolta a bíróság, de sérti a Pp.

206. § (1) bekezdésében írtakat is a bíróság ítélete. A perköltség összege eltúlzott, mert az alperes érdemi ellenkérelmet nem terjesztett elő az eljárás során.

Az alperes felülvizsgálati ellenkérelmében a munkaügyi bíróság ítéletének hatályban tartását kérte.

A Kúria a felülvizsgálati kérelmet tárgyaláson kívül bírálta el a Pp. 274. § (1) bekezdése szerint.

A felülvizsgálati kérelem nem megalapozott.

A Kúriának a felülvizsgálati kérelem elbírálása során az abban megjelölt jogszabálysértés keretei között kellett értékelnie a bírósági eljárást, azt, hogy betartotta-e az eljárásjogi szabályokat, illetve érdemben az anyagi jogi szabályok megfelelő értelmezésével hozta-e meg döntését.

A felperes felülvizsgálati kérelmében a Pp. 206. § (1) bekezdésének megsértésére hivatkozott. E szerint a bíróság a tényállást a felek előadásának és a bizonyítási eljárás során felmerült bizonyítékoknak egybevetése alapján állapítja meg, a bizonyítékokat a maguk összességében értékeli és meggyőződése szerint bírálja el.

Ezzel összefüggésben rámutat a Kúria, hogy eljárásjogi szabályok megsértése alapot adhat a felülvizsgálati kérelem előterjesztésére, azonban, ha olyan eljárásjogi szabálysértés nem történt, amely az ügy érdemi elbírálására lényeges kihatással lett volna, a meghozott határozatot a felülvizsgálati eljárásban a Kúria hatályában fenntartja. Csak amennyiben a bírósági ítélet tényállása iratellenesen kerül megállapításra, vagy okszerűtlen, logikai ellentmondást tartalmazó módon történt a bizonyítékok mérlegelése, akkor van mód az eljárásjogi jogszabálysértések megállapítására, ugyanakkor ilyen alapvető jogszabálysértést az ügy érdemi elbírálása során a munkaügyi bíróság nem követett el.

A bíróság nem sértette meg a Pp. 221. § (1) bekezdésében írt rendelkezést sem, mert döntését indokolta, a peres feleknek további bizonyítási indítványa nem volt - a 2012. december 3-án tartott tárgyaláson a 12. sorszámú jegyzőkönyv első oldalán a felperesi nyilatkozatból kitűnően - így azt nem is utasíthatta el a bíróság, ezért erre vonatkozó indokolási kötelezettsége sem keletkezhetett.

A Kúria kiemeli az Ebtv. 61. § (7) bekezdésében írt rendelkezést, valamint utal az Ebtv. 43. § (1) és 44. § (1) bekezdésében írtakra, ezzel kiegészíti a munkaügyi bíróság ítéletének jogi indokolását.

Az alperesi követelés alapvetően a felperes volt munkavállalója perében hozott jogerős bírósági ítélet alapján történt táppénz

elszámolása körében keletkezett. Nem betegszabadságra járó juttatás kifizetése volt az alperesi követelés jogalapja, hanem az, hogy az ítélet eredményeként megváltozott a táppénz összege, annak kezdő és végső folyósítási időpontja is. Ez pedig a társadalombiztosítási jogszabályok körébe tartozó követelés.

A mérlegelési jogkörben megállapított perköltség összegét sem kívánta a Kúria felülmérlegelni, utalva arra, hogy az alperes 2012. február 28-án kelt beterjesztő iratában érdemi előadásokat tett, de érdemi előkészítő iratot terjesztett elő 2012. október 12-én is, a végrehajtás felfüggesztéssel kapcsolatosan írásbeli nyilatkozatot tett 2012. május 29-én és két tárgyaláson vett részt jogi képviselője (2012. november 19., december 3.). Mindezekre figyelemmel a perköltség mértékét a munkaügyi bíróság mérlegelési jogkörében eljárva nem állapította meg olyan eltúlzott mértékben, amelynek felülmérlegelésére a Kúria alapot látott volna törvénysértés miatt.

Mindezekre figyelemmel a Kúria a munkaügyi bíróság érdemben helytálló döntését a Pp. 275. § (3) bekezdése alapján hatályában fenntartotta.

A pervesztes felperes köteles az alperesnek a Pp. 78. § (1) bekezdése alapján a felülvizsgálati eljárásban felmerült költségeit megfizetni.

Az Ebtv. 75/A. §-ában írt rendelkezések szerint a jelen eljárás tárgyi illeték- és költségmentes, ezért a felmerült felülvizsgálati eljárás illetékét a magyar állam viseli.

Budapest, 2014. április 7.

Dr. Zanathy János s.k. a tanács elnöke, Dr. Patassyné
dr. Dualszky Katalin s.k. előadó bíró, Dr. Magyarfalvi Katalin s.k.
bíró

A kiadmány hitelével:

kúriai tisztviselő